

To je láska

Waldemar Matuška

Zdalo se mi před svítáním,
že se skláním k dívčím dlaním,
že mě něžná ruka hladí,
jen tak zlehka, jenom kradí.

Snad mi ráno růže poví,
ale kdo ví, ale kdo ví,
nebo déšť co z nebe padá,
má mě ráda ?

Slyšela jsem v noci zpívat
hlasy ptačí, hlasy ptačí.
Řekni ty mi, světlo denní,
co to značí, co to značí.

Zdalo se mně, že mě měkká
ruka laská, ruka laská.
A tak vím, že co mě čeká,
to je lá -ás-ka.

La-la-la-láska, láska, láska.
La-la-la-láska, to je láska, láska.

Zdalo se mi za svítání,
že se nad mým lůžkem sklání
očí pár, jenž připadá mi
tolik blízký, tolik známý.

Snad mi ráno růže poví,
ale kdo ví, ale kdo ví,
proč právě ta
tmavá hlava se mi zdává.

Slyšel jsem dnes v noci zpívat...

Zdalo se mně, že mě měkká
ruka laská, ruka laská.
A tak vím, že co mě čeká,
to je láska.

La-la-la-láska, láska, láska.
La-la-la-láska, to je láska, láska.